

Förståelse för evenemangssäkerhet utifrån inblandade aktörers perspektiv

En studie inom Stockholms stad med fokus på risker och
utvecklingsområden

Petra Andersson & Malin Olsson

Sociologi C Självständigt arbete
Huvudområde: Sociologi
Högskolepoäng: 15
Termin/år: 2017
Handledare: Linda Kvarnlöf
Examinator: Roine Johansson
Utbildningsprogram: Risk- och krishanteringsprogrammet

Förord

Vi vill rikta ett stort tack till Kulturförvaltningen på Stockholms stad, framförallt evenemangssäkerhetschefen Karin Johannesen som varit till stor hjälp och inspirerande under arbetets gång. Tack även till respondenterna som tagit sig tid till att delta och gjort det möjligt för oss att genomföra denna studie. Till sist vill vi tacka vår handledare Linda Kvarnlöf på Mittuniversitetet som handlett oss och varit ett bra bollplank genom hela processen.

Petra Andersson och Malin Olsson

Östersund 17-05-24

Sammanfattning

Syftet med denna intervjuundersökning är att undersöka och öka kunskapen om förståelsen för evenemangssäkerhet bland aktörer i Stockholms stad som involveras i evenemang. Studien undersöker vilka risker som finns på området, både med evenemanget i sig och i arbetet med evenemangssäkerhet utifrån respektive verksamhet och yrkesroll. Den lyfter även utvecklingsområden som aktörerna anser att det finns behov av för att minska dessa risker. Detta har analyserats i huvudsak med hjälp av sociologiska riskteorier. Resultatet av studien visar att området evenemangssäkerhet förstås som komplext på grund av att det finns många olika evenemang med olika problembilder. Aktörernas uppfattning av risker var både lika och olika varandra, vilket i många fall kan förklaras utifrån den yrkesroll de besitter. Detta ger en fördjupad kunskap om förståelsen för evenemangssäkerhet.

Nyckelord: Evenemang, evenemangssäkerhet, riskuppfattning, risk, yrkesroll

Innehållsförteckning

1 Inledning	4
1.1 Problemformulering	5
1.2 Syfte och frågeställningar	5
1.3 Avgränsningar.....	6
2 Bakgrund	6
2.1 Evenemangsbegreppet	6
2.2 Evenemangssäkerhet	8
2.3 Evenemangssäkerhet Stockholms stad	10
2.4 Tidigare forskning	11
3 Teori	14
3.1 Riskuppfattning.....	14
3.1.1 Riskperception.....	15
3.1.2 Riskkälla	16
3.1.3 Sociala, kulturella och samhälleliga faktorer	17
3.2 Meningsskapande i organisationer	18
4 Metod	19
4.1 Metodologisk utgångspunkt	19
4.2 Urval	20
4.3 Datainsamling	22
4.4 Tillvägagångssätt	23
4.5 Skype-intervju	23
4.6 Analysmetoder	24
4.7 Etiska överväganden	25
4.8 Reliabilitet och validitet	27
4.9 Metoddiskussion.....	28
5 Resultat och analys	29
5.1 Förståelse för evenemangssäkerhet	29
5.2 Risker med evenemangssäkerhet	30
5.2.1 Risker med evenemang.....	31
5.2.2 Risker i arbetet med evenemangssäkerhet	34
5.3 Utvecklingsområden	40
5.4 Slutsats.....	41
6 Diskussion	42

1 Inledning

Avsnittet presenterar en kort inledning till studien, en beskrivning av evenemangssäkerhet inklusive tidigare forskning inom området. Det innehåller även vad vi har för avgränsning på området, studiens syfte samt att frågeställningar kommer att presenteras.

89 personer, det är antalet personer som fick sätta livet till vid terrorattentatet på Eagles of death metal-spelningen i Paris 2015 (Aftonbladet 2016a). Nio är antalet personer som klämdes ihjäl i publikhavet under en spelning på Roskildefestivalen år 2000 (Aftonbladet 2015). En person blev påkörd av en spårvagn och omkom i samband med Håkan Hellströms spelning på Ullevi 2016 (Aftonbladet 2016b). Detta är tre helt olika orsaker till att människor omkommit vid evenemang, men det som de har gemensamt är att de präglas av evenemangssäkerheten. Exemplet är bara några i mängden av de händelser som har inträffat vid olika evenemang de senaste åren. Trots att det skett många incidenter vid evenemang och att det i vissa fall bidragit till ett stort antal döda människor finns det väldigt lite forskning på området (Mykletun 2011, s. 343), och Sverige har vad vi kan finna i nuläget bara en guide om evenemangssäkerhet att ta hjälp av.

Evenemangssäkerhetschefen från Stockholms stad uttrycker sig såhär om dagens problematik med evenemangssäkerhet:

“Det finns många olika typer av evenemang idag och upplevelseindustrin beskrivs idag som den snabbast växande industrin globalt. [...] Vi lever också i en värld som utsätts för olika ”nya” hot som påverkar vårt förhållningssätt i att skapa säkra och trygga evenemang. Konsekvensen av den blixtnabba utvecklingen är många. [...] Evenemangssäkerhet idag har brister som behöver ses över. Det finns ingen myndighet som idag reglerar eller kravställer hur man ska jobba med evenemangssäkerhet [...]”.

Denna studie har utgått ifrån ett urval av de aktörer i Stockholmsområdet som är inblandade vid ett evenemang på det sätt att deras verksamhet berörs av frågor kring

evenemangssäkerheten. Från ett sociologiskt perspektiv är det här en intressant studie som i grund och botten handlar om samverkan mellan samhällets olika aktörer för att säkerställa trygghet och säkerhet. I detta fall handlar det om att skapa säkra evenemang för alla parter. Aktörerna kommer från olika verksamheter, vilket kan ge en intressant synvinkel på de risker och utvecklingsmöjligheter som respektive aktör tar upp. Sociologiska riskteorier presenterar en rad olika orsaker till hur människor uppfattar risker och det är dessa teorier vi kan använda oss av för att öka kunskapen om aktörernas förståelse om evenemangssäkerhet.

1.1 Problemformulering

Evenemangsområdet innefattar många olika aktörer, samtidigt är det många faktorer som ska vävas samman inför genomförandet av ett bra och tryggt evenemang. Det gör att området är väldigt komplext vilket kommer att belysas av aktörerna i denna studie. Komplexiteten gör att området upplevs som osäkert och skapar en upplevelse av risker hos de inblandade aktörerna. Det blir ett sociologiskt intressant område att studera för att ta reda på hur aktörerna förstår denna komplexitet och för osäkerheten som finns på området.

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med studien är att undersöka hur olika aktörer som är involverade i evenemang förstår fenomenet evenemangssäkerhet. Vi har för avsikt att undersöka hur aktörer förstår evenemangssäkerhet utifrån den organisatoriska kontext och yrkesroll de befinner sig i. Vi vill också studera vilka risker aktörerna identifierar inom evenemangssäkerhet utifrån aktörernas perspektiv för att i framtiden kunna utveckla arbetet med evenemangssäkerhet till det bättre.

Våra frågeställningar är därför följande:

Hur förstår aktörer som involveras i evenemang området evenemangssäkerhet utifrån deras organisatoriska tillhörighet och yrkesroll?

Vilka risker anses vara återkommande och centrala inom evenemangssäkerhet från olika aktörers perspektiv?

- *Vilka utvecklingsbehov inom säkerhetsarbetet lyfts fram av aktörerna för att minska riskerna?*

1.3 Avgränsningar

Fenomenet evenemangssäkerhet är väldigt brett och berör många olika aspekter. Avgränsningen vi gör i studien sker automatiskt då vi kommer att beröra den sortens evenemang som respektive aktör själva väljer att relatera till. Det innebär till exempel att ett evenemang som en aktör tar upp inte nödvändigtvis behöver benämnas av övriga aktörer. Huvudsaken är att aktören använder sig utav sina egna erfarenheter från evenemang, oavsett vilket evenemang det är och hur de övriga aktörerna är inblandade i dem. Vissa evenemang som kan komma att beröras kanske alla aktörer medverkar i, medan vissa kanske bara berörs av någon eller några. Avgränsningen sker därför utifrån vilka evenemang som respektive aktör berörs utav. Alltså är det evenemangssäkerheten snarare än evenemanget i sig som är i fokus.

2 Bakgrund

Bakgrunden innefattar områden som känns relevanta att förklara för att skapa en bättre förståelse för studien. Vi behandlar begreppet evenemang och grunderna i evenemangssäkerhet samt benämner olika aktörer som berörs av evenemangssäkerheten. En övergripande beskrivning av evenemangssäkerhet och hur arbetet kan gå till med de olika aktörerna underlättar förståelsen och syftet för vår studie i helhet. Sist presenteras tidigare forskning som används som ett argument till varför denna studie är aktuell och relevant att genomföra.

2.1 Evenemangsbegreppet

Evenemang är ett begrepp som uppfattas väldigt brett. Ett evenemang kan vara olika saker och uppkomma i många olika former. Det kan vara allt ifrån demonstrationer och föreläsningar till stora konserter och idrottsevenemang med flera tusen besökare.

Vi kan se att dagens samhälle ständigt utvecklar nya varianter av evenemang och vill därför redogöra för en definition på begreppet och vad det är för något.

Ofta kan evenemang förknippas med turister och turism på det sätt att man med hjälp av evenemang ska locka nya besökare till staden eller området för att det i sin tur ska upplevas som attraktivt. Detta stämmer och blir en allt viktigare del i evenemangsutvecklingen. Men evenemang gör mer än så och spelar även en viktig roll för samhället i och med stadens utveckling och förnyelse (Getz 2008, s. 403). Ett evenemang är en tillfällig händelse där varje nytt evenemang är unikt på grund av att planering, besökare, ledning och program har olika samspel mellan varandra. Typiskt för evenemang är att det måste upplevas på egen hand för att förstås och njutas av till full kraft (Getz 2008, s. 404). Evenemang som är planerade var förr till för gemenskap men har idag blivit en större tillställning som till fördel skapas av yrkesverksamma, däremot finns fortfarande tanken kvar att ett evenemang har ett visst syfte (Getz 2008, s. 404).

Getz beskriver även evenemang i olika kategorier där han skiljer på deras syfte och innehåll. Det kan handla om offentliga fester, där syftet är gemenskap och stor variation i innehållet med syftet att skapa en stolthet hos medborgaren. Är inte syftet gemenskap så kan det handla om konkurrens, underhållning eller affärer. Då kan evenemanget kräva en viss sorts lokal som är inriktad på vissa händelser, till exempel en fotbollsarena (2008, s. 404).

Singh ger en definition där hon presenterar två karaktärsdrag som evenemang ska ha. Det ska dels locka åskådare och därigenom öka antalet besökare till en viss plats. Evenemanget ska också dra uppmärksamhet från inslag av nyheter och reklam, som i sin tur också gör att en destination får mer uppmärksamhet (2007, s. 72). Mycket av den forskning vi läst om evenemang kommer ifrån fältet turism och destinationsutveckling, snarare än studier med inriktning mot risk- och säkerhetsfrågor. Det kan vara en anledning till att evenemangsbegreppet blir kopplat till att locka besökare och ge staden som arrangerar uppmärksamhet, än att prioritera säkerhetsaspekten.

I 2 kap. 1 § och 2 § av ordningslagen (SFS 1993:1617) definieras evenemang som en offentlig tillställning eller en allmän sammankomst. För att definiera en allmän sammankomst så krävs något av följande:

- När sammankomster omfattas av demonstrationer
- Föreläsning och föredrag som bland annat utövas för undervisning
- Sammankomster som arrangeras för religionsutövning
- Teaterföreställningar, bioföreställningar, konserter och andra sammankomster som framför konstnärliga verk
- Sammankomster där människor samlas på en mötesfri plats.

I ordningslagen (SFS 1993:1617) står det att när en sammankomst ses som allmän krävs det att den anordnas för allmänheten eller att allmänheten har tillträde till den. Det definieras även som en allmän sammankomst om den innehåller inslag av underhållning eller nöje av något slag. Vid offentlig tillställning så avses exempelvis tävlingar av olika slag, dansföreställningar, tivoli och marknader. Även här krävs det att en tillställning anordnas för allmänheten eller att de har tillträde till den.

2.2 Evenemangssäkerhet

Här redogör vi för hur arbetet med evenemangssäkerhet beskrivs i Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps säkerhetsguide för evenemang. Denna guide är vad vi vet det enda hjälpmedel som idag finns att använda sig av i Sverige vid arbetet med evenemangssäkerhet eftersom den grundar sig på svensk lagstiftning.

Evenemangssäkerhet är ett komplext område som kräver mycket planering och för bästa effekt bör säkerhetsarbetet starta samtidigt som all övrig planering för evenemanget drar igång. Det som vill uppnås med evenemangssäkerhet är att skapa en förutsägbarhet för ett tryggt evenemang. För att lyckas med det krävs att kunskap finns om möjliga risker, vad som kan hända och vad som krävs för resurser för att både besökare och anställda ska få en trygg upplevelse. Mest effektivt är att genomföra en riskanalys som sedan blir grunden för en säkerhetsorganisation, policyer och planering (Säterhed et al. 2011, s. 13).

Evenemangssäkerhet kan till fördel delas upp i tre olika delar som alltid bör tas i beaktande: förtänksamhet, handlingsberedskap och felsäkerhet.

- Förtänksamhet innefattar att analysera evenemanget i förväg för att identifiera risker. Utifrån detta arbetar man med att förebygga och eliminera riskerna genom planering och utformning av område och organisation. Frågor att utgå ifrån kan vara "Vad skulle kunna hända? Vad kan konsekvenserna bli? Hur ska vi undvika det på bästa sätt?".
- Handlingsberedskap går ut på att den säkerhetsorganisation som finns för evenemanget har tillräckliga resurser för att hantera möjliga incidenter. Utbildning till nyckelpersonerna bör finnas med målet att de ska ha kunskap om hur de ska agera i en viss situation. God kommunikation och informationsflöde är viktiga element för att upptäcka de situationer som kräver insatser (Säterhed et al. 2011, ss. 13-14).
- Felsäkerhet bör finnas i allt arbete som kommer från säkerhetsplaneringen. Grunden är att förstå att människan kan göra misstag. Människan är en skör aktör och det kan räcka att ett felaktigt beslut tas av en stressad person så kan problem uppstå. Felsäkerhet innebär därför att det arbetssätt som byggts upp ska fungera även om inte allt går som man tänkt sig (Säterhed et al. 2011, s. 14).

För att arrangera ett säkert evenemang är ett tips att i tidigt skede väva in berörda myndigheter i planeringsarbetet (Säterhed et al. 2011, s. 5).

Till att börja med kräver olika evenemang olika varianter av tillstånd. Det är alltså inte helt lätt att veta vilket sorts tillstånd som behövs för vilket evenemang, men en tidig dialog med polisen kan lösa det problemet. Tillstånd är en komplex del inom evenemang där polis, kommun, landsting och länsstyrelsen är med och fattar beslut om tillståndet utifrån deras verksamhetsområde (Säterhed et al. 2011, ss. 35-36).

Polisen kan enligt säkerhetsguide för evenemang också fungera som en bra rådgivare, speciellt vad gäller den allmänna ordningen. Det är bland annat polisens beslut som är avgörande för hur många ordningsvakter som ska finnas på plats under evenemanget (Säterhed et al. 2011, s. 38). Räddningstjänst och polis brukar i

samverkan ha en genomgång vid tillståndsansökan för att lämna åsikter om brandsäkerheten på evenemanget. Det händer också att räddningstjänsten besöker platsen där evenemanget ska vara för att kontrollera hanteringen av brandfarliga varor. Det är mycket beroende på vilket evenemang som ska genomföras som avgör hur mycket av räddningstjänstens resurser som behövs på plats under evenemanget. Avstånd mellan evenemanget och räddningstjänsten, och den egna beredskapen som arrangören tillsatt är sådant som är avgörande (Säterhed et al. 2011, ss. 40-41).

Räddningstjänsten kan alltså precis som polisen vara en god rådgivare att ha en bra kommunikation med under hela planeringsarbetet.

Hälso- och sjukvården har i grund och botten inget fastställt krav att närvara på större evenemang, men enligt den sjukvårdslag som landstinget har blir evenemangets inblandade människor automatiskt en del av den lagen. I §3 av Hälso- och sjukvårdslagen (SFS 1982: 763) står att landstinget ska erbjuda akut sjukvård till alla som befinner sig på landstingets område. Sjukvården största uppgifter vid ett evenemang är att ta hand om de akuta sjukdomsfall och skador som kan uppstå hos alla inblandade (Säterhed et al. 2011, s. 39).

Vid större evenemang är det även viktigt att se över trafikplaneringen, dels för att evenemanget ska vara lättillgängligt och säkert att besöka men också för att på bästa sätt minimera de störningar som kan ske i trafiken runt evenemanget. För att göra det behöver man ta kontakt med den ansvariga för vägen, alltså den som är väghållare (Säterhed et al. 2011, ss. 79-80). Trafikkontoret i Stockholm är oftast de som arrangören får vända sig till då trafikkontoret har ett ansvar för att hålla staden trygg trafikmässigt för boende och besökare. De utvecklar också attraktiva offentliga miljöer som bland annat innefattar att ge tillstånd för att använda en offentlig plats till något den normalt inte är avsedd, till exempel ett evenemang (Stockholms stad 2016a).

2.3 Evenemangssäkerhet Stockholms stad

Arbetet med evenemangssäkerhet har kommit upp mer på agendan och Stockholms stad har ett nystartat projekt som heter Evenemangssäkerhet Stockholms Stad. Projektet har för avsikt att skapa en grund för evenemangssäkerhet och ta fram

verktyg åt arrangörer som ska förbättra och underlätta arbetet med evenemangssäkerheten (Stockholms stad 2016b).

Målen med detta projekt är att Stockholms stad ska kunna erbjuda arrangörer utbildning inom evenemangssäkerhet och de vill skapa en checklista där det står beskrivet hur arrangörer bör arbeta med evenemangssäkerhet. Syftet med det är att på ett tydligt sätt tillgodose kunskap i hur ett evenemang ska genomföras på ett tryggt och säkert sätt. Ett av målen är att göra en omvärldsanalys och trendspaning på området evenemangssäkerhet som sedan ska bli till en rapport (Stockholms stad 2016b, s. 3) och det är där vi blir delaktiga med vår studie. Studien kommer att fungera som den omvärldsbevakning och trendspaning på området som Stockholms stad är ute efter.

För närvarande finns det ingen grund eller plattform med kunskap och erfarenhet gällande säkerhetsfrågor som arrangören kan ta del av, utan det sprids ut över olika delar av staden som exempelvis Visit Stockholm eller kulturförvaltningen. Enligt projektplanen saknas en tydlig funktion dit arrangörer kan vända sig till för råd om säkerhets- och trygghetsfrågor. Syftet med Stockholms stad projekt är att få fram goda förutsättningar och verktyg gällande evenemangssäkerhet för arrangörer inom upplevelseindustrin, möten och kongresser inom Stockholm (Stockholms stad 2016b, s. 3).

2.4 Tidigare forskning

Vi har valt att använda tidigare forskning som ett argument för varför mer studier och forskning inom området behövs. Centralt lyfts möjligheterna med utökad kunskap på området. I det stora hela finns inte särskilt mycket empiriskt underlag på området, vilket gör att det inte finns några vetenskapliga grunder att ta lärdom från (Mykletun 2011, s. 343). Den forskning vi funnit om evenemang behandlar evenemang i större omfattning och organisatoriska frågor kring det. Det vi istället har valt att lyfta är två studier om hur man kan förbättra evenemangssäkerheten på olika sätt och hur det är bra att arbeta för att behålla, öka och sprida sin kunskap på området.

“It is through knowledge that an organization is able to innovate new products and processes, and improve existing ones more efficiently and effectively” (Singh 2007, s. 71). Precis som citatet säger gör kunskapshandling att organisationer kan hålla en säkrare motståndskraft och handlar om hur de på ett så bra sätt som möjligt kan säkra upp, samordna och lagra kunskapstillgångar. Det gör att organisationen sedan kan använda sig av kunskapen så effektivt som möjligt (Singh 2007, s. 72). Detta lyfter hela syftet med vår studie, kunskapen om hur aktörerna ställer sig till evenemangssäkerhet kommer att göra det möjligt till förbättring och effektivisering av det i framtiden. Planeringen för evenemang sägs även här vara komplext. Experter på respektive områden behöver ha en god samverkan mellan varandra för att evenemangssäkerhet och riskhantering kring evenemang ska fungera bra och då kunna bli en förutsättning för ett tryggt och väl genomfört evenemang (Singh 2007, s. 73). Säkerhetsarbetet är svårare att organisera vid ett evenemang än i andra miljöer. Några exempel som beskrivs är att besökare kan komma att släppa på sin medvetenhet för säkerheten och bara leva i den feststämning som finns, men också att evenemang i stor omfattning kan arrangeras av helt frivilliga människor som i själva verket annars arbetar med något annat. Det är svårt att säkerställa hur mycket de människor som arrangerar evenemang är inlästa på de få guider om evenemangssäkerhet som finns (Mykletun 2011, ss. 342-343).

En svårighet som finns med evenemangssäkerhet är att det inte alltid är tydligt vem som har ansvar för vad. Ett exempel är när en privatägd båt sjönk på grund av överbelastning vid en festival som arrangerades vid en hamn. Ägaren själv ringde ett bärgningsfordon för att plocka upp båten ur vattnet efter räddningsinsatsen men ingen i festivalens organisation vet vem som gav fordonet tillstånd att köra in i festivalområdet (Mykletun 2011, s. 352). Händelsen medförde då i sin tur nya risker för besökarna och ytterligare oklarheter i vem som bär ansvar för vad (Mykletun 2011, s. 353).

Den forskning som studerats har lyft upp olika sorter av plattformar, handböcker och guider som ska underlätta arbetet med evenemangssäkerhet. En teknisk plattform

kallad eSafe har hjälpt på det sätt att den har strukturerat upp all kunskap om området på ett tydligt sätt. Bland annat ska plattformen göra det lätt för alla inblandade att förstå centrala begrepp som berörs inom området. Resultatet från studier på plattformen har visat precis det som nämns ovan, att visualiseringen av kunskapen har hjälpt till att strukturera upp planeringen av säkra evenemang. Plattformen har gjort att samverkan har fungerat bättre mellan aktörer eftersom de genom denna kunnat bidra med sin kunskap och lära utav varandra (Singh 2007, s. 73).

Ytterligare ett exempel på ett hjälpmedel är en online-handbok som fungerar på liknande sätt med de mest centrala aktörerna inkopplade för stöd och hjälp. Handboken gjorde det enklare för aktörerna att arbeta med säkerheten kring festivalen då den effektiviserade och möjliggjorde extra tid till riskanalys inför ett visst evenemang (Mykletun 2011, s. 354).

Båten som överbelastas är ett tydligt exempel på hur komplext evenemangssäkerheten verkligen är. Privatpersoner hittar på egna idéer runt evenemanget som skapar risker, vilket också gör det svårt att veta vem som är ansvarig för vad. Vi anser att det här är en av de viktigaste anledningarna till att göra en studie av denna typ och varför vi behöver mer vetenskaplig bakgrund inom detta område. Effektiviseringen med plattformen och handböcker vill vi lyfta för att det visar att samverkan mellan alla inblandade i evenemang är viktigt. Det finns ständigt knep för att underlätta detta arbete vilket i sin tur stärker säkerheten.

Slutsatsen som vi gör från denna forskning är att en sammanställning av all kunskap från inblandade aktörer i en så pass komplicerad verksamhet som evenemangsplanering är en förutsättning för att öka förståelse, kunskap och i sin tur säkerheten. Vi vill med hjälp av vårt insamlade material från vår studie lägga en grund för att förstå olika aktörers perspektiv och med hjälp av den kunskapen kunna vidareutveckla ännu bättre arbetssätt och evenemangssäkerhet.

3 Teori

Avsnittet kommer att beskriva de teoretiska referensramar vi har valt att behandla i vår studie och utifrån dessa teorier får vi en förståelse för vårt resultat.

De teorier vi beskriver i detta moment är två teorier om riskuppfattning, där vi utgår ifrån Slovics socialpsykologiska perspektiv på riskperception och Tulloch och Luptons riskuppfattning som istället är mer sociokulturellt inriktad. Teoretikerna använder sig utav olika begrepp när de beskriver hur människor förstår risker, men vi har valt att sammanställa det under begreppet riskuppfattning. Vi inriktar oss på olika karaktärsdrag av risker, bland annat dess tillgänglighet och acceptans, men också om risken upplevs vara känd eller okänd för oss. Vi vill också lyfta hur sociokulturella tillhörigheter och erfarenheter påverkar vår förståelse av risker. Hur påverkar dessa egenskaper hur aktörerna ser på evenemangssäkerheten och vilka risker finns med det? Teorierna ska hjälpa oss att få en ökad kunskap till hur aktörerna förstår risker inom evenemangssäkerhet.

Utöver riskuppfattning har vi valt att ta hjälp av ytterligare en teori.

Meningsskapande i organisationer med fokus på identitet ska hjälpa oss få en förståelse för hur aktörerna uppfattar evenemangssäkerhet utifrån sina olika organisatoriska tillhörigheter och yrkesroller. Eftersom identitet kan innefatta flera olika aspekter vill vi tydliggöra att identitet i vårt fall speglar aktörernas yrkesroller. Våra aktörer befinner sig på olika grunder från olika verksamheter och vår empiri har visat variation på förståelsen av risker och evenemangssäkerhet, därför ser vi att teorierna är användbara i vår analys.

3.1 Riskuppfattning

Att bli utsatt för en risk behöver inte alltid betyda att det är av fysiskt slag, såsom gifter eller sjukdomar, utan det finns också risker som är sociala (Olofsson & Öhman 2009, s. 14). En olycka som händer under ett evenemang behöver inte alltid vara på grund av teknologin, utan det kan även vara sociala omständigheter som är orsaken (Olofsson & Öhman 2009, s. 15). För att förebygga risker och hantera de på ett effektivt

sätt behövs det kunskap om individers uppfattning, beteenden och riskkommunikation. Alla verksamheter och all kunskap hålls av individer som är involverad i sociala relationer, organisationer och samhällen (Olofsson & Öhman 2009, s. 17). Det är denna uppfattning av risker hos människor som skiljer sig ifrån varandra som ger oss teorin om riskuppfattning.

Det finns en mängd forskning på just fenomenet riskuppfattning där vi valt att fokusera på Slovics teori om riskperception. Den handlar till stor del om skillnaden mellan hur experter uppfattar risker kontra hur "icke-experter" uppfattar dem, men det vi vill lyfta fram är olika faktorer som påverkar vår uppfattning om risker. Tanken med riskuppfattning är att förstå vad man grundar sin riskuppfattning på. Handlar det om antalet döda, vilken sannolikhet det är att risken uppstår eller med vilken effekt eller andra egenskaper? (Slovic 2000, ss. 113-117).

För att styrka våra teoretiska ramar och få en ytterligare fördjupning har vi valt att ta upp Tulloch och Luptons syn på riskuppfattning som beskrivs ur ett sociokulturellt perspektiv på individens uppfattning. De har för avsikt att undersöka frågan om hur människor tänker, upplever och agerar vid risker (Tulloch & Lupton 2003, s. 1). Likt Slovic tar även Tulloch och Lupton upp experter kontra "icke-experter" (Tulloch och Lupton 2003, ss. 2-4). Det är deras syn på individens uppfattning av risker som intresserar oss som vi återkommer till.

3.1.1 Riskperception

Människor värderar risker på olika sätt och det kan bland annat göras genom tillgängligheten. Det handlar om att händelser som är ofta förekommande är lättare att känna igen och förhindra än händelser som uppstår mer sällan. Det är det som gör att tillgängligheten av en risk påverkar uppfattningen av den (Slovic 2000, s. 105). Tillgängligheten behöver dock inte bara handla om hur ofta en händelse sker. Det kan också vara tillgänglighet på det sätt att något är aktuellt eller något som plötsligt dyker upp som kan påverka eller snedvrider uppfattningen av en risk. Ett exempel på det kan vara en oväntad katastrof (Slovic 2000, s. 106).

Alla risker går inte att förebygga, men vilka väljer vi att acceptera? Även här finns olika faktorer som påverkar valet för detta, men kostnad kontra vinst-argumentet vill vi fokusera på. Detta handlar om ifall en förväntad vinst på en förutbestämd aktivitet vinner över den förväntade förlusten. Fokus i överläggning ligger mestadels på att undersöka de möjliga konsekvenser som finns beroende på vilket val man väljer att ta och väga det med de möjligheter som finns. Detta bör man sedan sätta i relation till samhället om konsekvensen skulle uppstå (Slovic 2000, s. 122). Det blir alltså en ständig fråga om hur man uppnår bästa möjliga vinst, så att inte kostnaderna blir större.

3.1.2 Riskkälla

Det är källan till risken som är orsaken till hur vi uppfattar risker, det vill säga riskernas olika karaktärer. Det kan till exempel handla om att en risk som upplevs vara frivillig också upplevs som en kontrollerad risk. Karaktärsdragen som vi vill beröra är om en risk upplevs som okänd eller om den upplevs som katastrofal (Slovic 2000, s. 225). Motsatserna till dessa karaktärsdrag ser vi som känd och kontrollerad. En katastrofal risk är risker som leder till stora konsekvenser och upplevs som risker vi inte har kontroll över. Dessa kännetecknas oftast av konsekvenser som kan leda till dödsfall och det finns ingen balans mellan risk och fördel (Slovic 2000, ss. 224-225). När en risk istället upplevs som okänd har vi lite kunskap om den och den är svår att identifiera. Det kan också vara risker som är nya eller har en effekt av skada som uppkommer längre fram (Slovic 2000, s. 226).

Tulloch och Lupton berör kunskapen som finns om risker och tar upp olika sätt att ställa sig till det. Bland annat påstår dem att när människan undviker att ta en risk är det ett rationellt beteende, men när det istället handlar om att människan väljer att ta en risk är det irrationellt, det beror på att vi saknar kunskap om risken eller gör en felaktig bedömning om den (2003, s. 8).

En annan intressant synvinkel på det är en teori som visar motsatt effekt. Där beskriver teoretikerna att de "icke-expert" som tappade tillit till experternas redogörelse för vad som är en risk började själva ta reda på fakta för att skapa ny tillit.

Det gjorde dock att mer osäkerheter kom till ytan. Därför påstår Tulloch och Lupton att mer kunskap har lett till större osäkerhet (2003, s. 3).

3.1.3 Sociala, kulturella och samhällsliga faktorer

Riskuppfattningar påverkas även av kultur och samhälle. Beroende på vilken kultur eller samhälle vi lever i så har vi fått olika uppfattningar om risker och hur vi förhåller oss till dem vilket har skapat en gemensam syn på vad som är farligt och inte. Det är anledningen till att människor från andra samhällen eller kulturer ser annorlunda på vad som är en risk och inte (Slovic 2010, s. 196).

Den grupp tillhörighet man befinner sig i kan vara en anledning till hur individer uppfattar risker. En grupp kan uppleva en risk högre än vad en annan grupp gör, till exempel kan unga personer uppleva en viss risk högre än äldre (Slovic 2010, s.197).

En annan faktor som gör att människor uppfattar risker olika är på grund av personlighetsdraget. Tidigare erfarenheter är exempel som speglar vår riskuppfattning samt att vilken kunskap man har om ett fenomen är av betydelse och påverkar människans riskbedömning. Om man tidigare varit med om en traumatisk händelse så uppfattar människor den risken som högre än andra som inte varit med om händelsen (Slovic 2010, s. 246).

Tulloch och Luptons teori berör också kulturella och samhällsliga faktorer inom förståelsen och hanteringen av risker. Hur riskerna upplevs är utvecklad genom en tillhörighet i kulturer eller subkulturer, men också genom individens personliga erfarenheter. Detta gör att kunskapen om risker är både historisk och sker hela tiden. Det innebär att det som upplevs vara en risk i en tid, plats eller situation inte behöver upplevas som en risk i ett annat tillfälle. Det sker alltså ständigt en förändring och utveckling i riskuppfattningar. Kunskapen om risker är därför väldigt komplext, vilket gör att fenomenet ständigt har en debatt runt sig, till exempel om kontrollen över risker och vem som är ansvarig för dem (Tulloch & Lupton 2003, s. 1).

Medlemskapet i ett kulturellt eller socialt sammanhang är ständigt återkommande och teoretikerna påstår att det är av stor vikt att befinna sig i en sådan när det kommer till att skapa förståelse för en risk. Forskning visade att individer i stor omsättning gjorde

sina bedömningar om en risk utifrån vad de tycker och tänker om ursprunget från risken, vilket var baserat på kulturella konstruktioner (Tulloch & Lupton 2003, s. 8). Kunskapen och förståelse av risker kommer alltså ifrån de sociala och kulturella ramarna som finns, det gör att kunskapen är dynamisk, komplex och historisk. Riskuppfattningar kan förändras och det finns inte ett svar som är rätt för all framtid. Tulloch och Lupton påpekar tydligt att all kunskap om risker är socialt konstruerade (2003, s. 12).

3.2 Meningsskapande i organisationer

För att presentera Karl Weicks teori om meningsskapande i organisationer vill vi börja med att klargöra Weicks beskrivning av begreppet meningsskapande som innebär att skapa förståelse för något. Det handlar bland annat om hur och varför någon konstruerar mening och vilken effekt det har (Weick 1995, s. 4). Meningsskapande handlar även om att kunna placera olika ting i ett ramverk, förstå och lindra överraskningar, konstruera mening och i slutändan kunna samspela med förhoppning om en gemensam förståelse (Weick 1995, s. 6). Ett exempel som Weick tar upp är meningsskapande kopplat till en text, då meningsskapande innefattar att titta på såväl hur texten är skriven, hur man läser texten och hur den är författad, inte bara hur man förstår det som är skrivet (1995, s. 7).

Weick har för avsikt att undersöka meningsskapande inom organisationer, och har då tagit hjälp av sju utmärkande egenskaper för att göra processen begriplig. Viktigt att betona är dock att dessa egenskaper vävs samman och ständigt påverkar varandra i processen att skapa mening för något, egenskaperna kan ses som en riktlinje för att förstå meningsskapande. Egenskaperna är: identitet, retrospektiv, antagande, social, pågående, ledtrådar och sannolikhet (Weick 1995, ss. 17-18).

Vi har valt att lägga vårt fokus på det element som vi anser är mest relevant för vår studie på det sätt att analysen kan ge en djupare förklaring. Därför har vi valt ut identitet.

Elementet identitet handlar om att skapa sin identitet med hjälp av interaktioner med andra i sin omgivning. När interaktionen med omgivningen varierar förändrar det

också definitionen av sig själv. Beroende på hur jag uppfattar mig själv får jag en uppfattning av vad som finns i min omgivning. Allt eftersom definitionen av mig själv förändras så förändras också min uppfattning utåt. Det kan även vara tvärtom, omgivningen kan forma identiteten (Weick 1995, s. 20). Individens identitet bildas och förändras beroende hur man tror att andra ser på sin organisation som man jobbar för. Kopplingen mellan en individs identitet och bilden av organisationen gör att individer blir motiverade för att bevara en positiv organisationsbild (Weick 1995, s. 21). Samtidigt försöker individer forma och agera på den miljön som de ser och möter. Det vill säga att individens identitet formas utifrån det som sker i omgivningen, samtidigt som omgivningen har en påverkan på identiteten. Denna komplexa rullning är i en ständig rörelse och är en central del i hur vi skapar mening för ett fenomen (Weick 1995, s. 23).

4 Metod

Avsnittet kommer att presentera tillvägagångssättet för denna studie. Det kommer att innefatta det urval vi gjort för studien och metodologiska utgångspunkt. Vi kommer också att redogöra utförligt hur datainsamlingen gått till, metoden som använts för detta och vilken analysmetod vi har valt. Sist presenteras de etiska riktlinjerna vi har förhållit oss till, samt reliabilitet och validitet.

4.1 Metodologisk utgångspunkt

Grunden i vår metodologiska utgångspunkt är kvalitativ analys eftersom studien i större grad handlar om tolkning av teorier och lägger vikt på hur människor tolkar sin sociala verklighet. Analysen av data kommer då ge information på ett djupare och mer varierat sätt (Bryman 2008, s. 41).

Vi vill studera vad aktörerna har för förståelse av evenemangssäkerhet vilket gör studien inriktad på tolkning och förståelse av ett fenomen. Därför anser vi att hermeneutik inom epistemologin passar vår studie. Hermeneutiken har till motsats mot positivism en mer kritisk syn på att studera den sociala verkligheten med naturvetenskapliga metoder. Att ha ett samhällsvetenskapligt forskningsobjekt skiljer sig från att ha ett naturvetenskapligt och kräver därför en annan metod.

Hermeneutiken handlar om tolkning eller förståelse av mänskligt beteende. Den tar också hänsyn till de så kallade krafter som kan påverka människans handling, det vill säga att allt handlande har en bakgrund från något annat (Bryman 2008, s. 32). När man som forskare använder sig av en hermeneutisk inriktning läggs det fokus på de delar av en text som innehåller det man har för avsikt att undersöka. Syftet med hermeneutiken är att få en valid förståelse av meningen i texten, vilket också ger plats till tolkning av materialet (Kvale & Brinkmann 2009, ss. 66-67). Genom vår studie ser vi hänsynstagande och tolkning som en central del för att förstå hur aktörer ser på evenemang och evenemangssäkerhet.

4.2 Urval

Urvalet vi gjort grundar sig på väl valda kriterier. Kriterierna är nämligen att aktörerna behövs för att planera ett säkert evenemang inom Stockholmsområdet. De aktörer som vi valt ut är polisen, räddningstjänsten, Stockholms läns landsting, trafikkontoret och socialförvaltningen. Utöver dessa har vi även kommit i kontakt med en evenemangssäkerhetskonsult för att få ytterligare ett perspektiv på evenemangssäkerhet. Sammanlagt har vi alltså sex respondenter. Som stöd i valet av inblandade aktörer har vi haft kontakt med evenemangssäkerhetschefen för kulturförvaltningen i Stockholms stad.

Inom varje verksamhet har vi för avsikt att intervjua personer som i sitt arbete haft någon sorts kontakt med evenemangssäkerhet. Evenemangssäkerhetschefen har där bidragit till goda kontakter inom Stockholm stad eftersom hon är den som i vanliga fall arbetar med just evenemang. I ett första steg tog hon kontakt med personerna för att öppna upp dörrarna åt oss och öka sannolikheten för att de skulle vilja delta i studien. Vi har valt att genomföra en intervju per verksamhet för att få med så många olika aktörer som möjligt. Detta val gjorde vi för att få ett så brett perspektiv på evenemangssäkerhet som möjligt. Det passar bättre till vårt syfte med studien, än att få en djupare förståelse från färre verksamheter.

Nedan kommer en kort presentation om varje aktör som vi valt att ha med i vår studie och argumentation till varför vi tycker att de är de mest relevanta att ha med.

Polisen är en bra resurs vid evenemang för att få en lägesbild över den plats som evenemanget ska hålla till, ett exempel kan vara om det är ett område med extra stor risk för brottslighet (Säterhed et al. 2011, s. 38). Det är dessutom polisen som har det största ansvaret för att ge tillstånd till att evenemanget ska få äga rum.

Räddningstjänsten samverkar mycket med polisen och kontrollerar brandrisken på evenemangsområdet och brandfarliga varor, därför anser vi att de är en central aktör att ha som respondent.

Stockholms läns landsting är med i studien för att i säkerhetsguiden för evenemang kan man läsa att två procent av en publik söker medicinsk hjälp under evenemangsdagen, tio procent behöver vidare behandling och en procent av dessa behöver transporteras till sjukhus. Det innebär att av en publik som består av tio tusen personer kommer ett hundratal personer behöva medicinsk hjälp (Säterhed et al. 2011, s. 39). Då kan man tänka sig hur stor omfattning det är på sjukvården vid ett evenemang med mycket större publik, därför är det för oss intressant att se sjukvårdens perspektiv på evenemangssäkerhet.

Trafikkontoret är en viktig respondent eftersom många av Stockholms gator och områden ägs av dem, vilket då gör att de ofta blir inblandade i frågor gällande evenemangssäkerhet. Eftersom de också har ett visst ansvar vid tillstånden för evenemang blir även dessa en central aktör (Stockholms stad 2016a).

Socialförvaltningen, tillståndsenheten i Stockholms stad tar beslut om tillståndet för att servera alkohol. Eftersom många evenemang även har alkoholserving är det intressant att få detta perspektiv på evenemangssäkerhet. Tillståndsenheten är alltså de som ta beslutet om ifall det ska få serveras alkohol på evenemanget eller inte (Stockholms stad 2015). Vi har valt att ha med tillståndsenheten då det finns statistik som visar att brott och alkoholpåverkan har en stark koppling till varandra (Olseryd 2015, s. 8), det är därför intressant att ta reda på hur enheten ställer sig till dessa frågor.

Evenemangssäkerhetskonsulten är ansvarig för säkerheten vid evenemang och inte inblandad i någon specifik myndighet. Vi har valt att ha med en evenemangssäkerhetskonsult för att denna person får ett direkt perspektiv av evenemang och inte från någon ytterligare verksamhet som den är aktiv inom.

Samtliga deltagare i studien har mellan sex och tjugotre års erfarenhet av att arbeta med evenemang inom sin verksamhet. Majoriteten av deltagarna besitter även någon sorts chefs- eller ledarposition.

4.3 Datainsamling

Datainsamlingsmetoden som vi använt oss av är intervju. Vi valde den på grund av att vi får mer djupgående svar från respondenterna genom att ställa frågor. En enkät skulle göra respondentens möjlighet till att svara begränsat genom att fylla i ett formulär med redan förutbestämda svarsalternativ. Använder vi oss utav intervju kan respondenten själv välja sina svar i större mån och ge mer öppna svar.

Inom intervjumetoden finns olika inriktningar och vi har då valt att göra en semistrukturerad intervju. Vid intervjuer skapas en intervjuguide att utgå ifrån, alltså en mall med de frågor som ska ställas till respondenten. Denna kan man sedan välja att utgå ifrån till fullo, eller göra avvikelser från. En semistrukturerad intervju innebär att forskaren kan göra avvikelser från intervjuguiden och exempelvis lägga till frågor eller ställa dem annorlunda från hur man tänkt från början (Bryman 2008, s. 415).

Vi anser att en semistrukturerad intervju är den ultimata metoden eftersom det aldrig går att förutse vad en respondent kommer att svara. Det är en trygghet att ha möjligheten att ändra i intervjuguiden under tidens gång och anpassa den efter intervjusituationen.

Eftersom vi handskas med olika aktörer så känns det logiskt att ha en semistrukturerad intervju. Vi började med att sammanställa en övergripande intervjuguide som vi anser att alla aktörer kan ge svar på oavsett vilken verksamhet de kommer ifrån. Däremot gör den semistrukturerade intervjun att vi har möjlighet att förändra den beroende på vilken verksamhet vi intervjuar. Det kan bli användbart om respondenter riktar in sig på sin egen verksamhet, vilket kommer göra att vi vill fånga upp deras synvinkel ytterligare. Detta tror vi kommer bidra till en ökad förståelse för hur varje aktör förstår evenemangssäkerhet.

4.4 Tillvägagångssätt

Genomförandet av studien började med att vi med hjälp av Stockholms Stad fick kontaktuppgifter till våra önskade respondenter. Första kontakten startade genom att vi skickade ut ett mail med en förfrågan om att delta i vår studie. Mailet innehöll kort information om oss, syftet med studien och att vi har för avsikt att komma till Stockholm under ett par dagar för att genomföra intervjuer (Se bilaga 1). Efter respons och inbokade intervjutillfällen skickade vi ut ytterligare ett kompletterande informationsbrev som berörde samtyckeskrav, anonymitet och signatur av respondenten som fungerade som ett medgivande (Se bilaga 1.2).

Tre av sex intervjuer genomfördes i Stockholm hos respektive aktör och signaturen tog vi av respondenten på plats vid intervjutillfället. De andra tre genomfördes via Skype och tillvägagångssättet presenteras nedan.

Vid varje intervju var vi båda författarna närvarande. En av oss fokuserade på att ställa frågorna utifrån intervjuguiden (Se bilaga 2), medan den andra la fokus på att ställa kompletterande frågor och notera anmärkningsvärda svar eller reaktioner under intervjuens gång. I samband med detta spelades även intervjuerna in i någon av våra mobiltelefoner, för att sedan användas till transkribering.

Intervjuerna genomfördes under två dagar i Stockholm och varade mellan 30 till 60 minuter.

4.5 Skype-intervju

Tre av respondenterna hade inte möjlighet att mötas för en fysisk träff på de datum vi befann oss i Stockholm, därför valde vi att göra dessa över Skype. Anledningen till att vi valde Skype istället för telefonintervju är för att vi anser att vi får en bättre kontakt med respondenten om vi kan se varandra under intervjun. På det sättet kommer vi så nära känslan av en fysisk intervju som möjligt vilket gör att olikheterna minskar. Att se sin intervjuperson är en fördel då personen kan göra vissa reaktioner som forskaren vill fånga upp. Ett exempel kan vara att respondenten ser fundersam ut, vilket gör att forskaren lättare kan förklara och utveckla frågan direkt (Bryman 2008, s. 210). En annan orsak till att vi valt Skype som lösning är att dra ner på priserna och spara tid,

precis som en telefonintervju gör. Ännu en resa till Stockholm hade inneburit ytterligare kostnader och då krävt mer tid i form av resa (Bryman 2008, s. 208). Påskriften har vi löst genom att respondenten själv skrivit ut informationsbladet, signerat det och sedan scannat det igen för att maila tillbaka till oss innan intervjutillfället. I övrigt så har dessa intervjuer gått till på samma sätt som övriga då vi båda deltagit vid dem och en utav oss haft huvuduppgiften att ställa frågorna efter intervjuguiden. Även dessa intervjuer spelades in.

4.6 Analysmetoder

Vid valet av analysmetod har vi utgått från tanken att vi på ett tydligt och bra sätt vill strukturera upp data i kategorier för att på bästa sätt identifiera problematik och åsikter om begreppet evenemangssäkerhet. Metoden vi valt att använda föll därför på tematisk analys som lägger sitt fokus på vad respondenten ger för svar istället för på hur de framför svaret (Bryman 2008, s. 527).

Uppdelning i teman sker i många olika metoder, men i denna har vi fastnat för en strategi som kallas för framework. Framework innebär att data struktureras upp i en matris med centrala teman och underteman. Teman och underteman ska grunda sig i noggrann läsning av det material som har samlats in (Bryman 2008, s. 528).

Det finns några faktorer som forskaren bör ha med sig i identifieringen av teman. Repetitioner, metaforer och analogier, likheter och skillnader och saknad data är några av dem. Repetitioner är helt enkelt teman som återkommer flera gånger. Med metaforer syftas till att forskaren ska se hur respondenten använder sig av metaforer i sina svar. Likheter och skillnader syftar till att se hur respondenterna pratar om samma teman på olika sätt. Saknad data är helt enkel utebliven data och tankar om material som inte finns med i det insamlade materialet (Bryman 2008, s. 529).

Däremot är detta ingen analysmetod som är helt utvecklad med fasta ramar på hur analysen ska gå till, det finns alltså fortfarande yta för tolkning i genomförandet (Bryman 2008, s. 530). Vi har därför valt att strukturera upp data i en lista med de identifierade teman som uppkommit med hänsyn till de faktorer som beskrivits ovan, alltså teman eller händelser som tagit upp många gånger eller av många

respondenter. Vi har även valt att ta fram teman utifrån de frågeställningar vi har. Under varje tema delade vi sedan upp data via respektive respondent.

Detta ledde till en uppdelning av teman som blev: Förståelse för evenemangssäkerhet, risker med evenemang, utvecklingsområden med evenemangssäkerhet, komplexitet, samverkan, arrangör, kompetens och resurser. Vi valde även att dela upp kompetens i underteman som i sin tur fick bestå av utbildning, ramverk och erfarenhet.

Med dessa teman i bakhuvudet började vi granska all data för att strukturera upp det för att komma fram till det mest centrala. Vi började med att markera all text som innefattade dessa teman, sedan sammanfattade vi det under respektive aktör. Efter det gjorde vi ytterligare en sammanfattning av den data vi valt att plocka ut till vårt resultat. Den tematiska analysen har här övergått till analysmetoden meningskoncentrering som går ut på att plocka ur det mest centrala i en text (Kvale & Brinkmann 2009, s. 221).

Utifrån den sammanfattningen har vi sedan strukturerat upp vårt resultat, för att kunna göra en bra analys av det mest väsentliga datamaterialet. I resultatet har vi minskat antalet teman för att underlätta analysen.

4.7 Etiska överväganden

Vid genomförandet av denna studie har vi använt oss av Kvale och Brinkmanns etiska riktlinjer för att säkerställa att studien blir korrekt genomförd och en trygghet för respondenten att delta i. De etiska riktlinjer som har använts är informerat samtycke, konfidentialitet, konsekvenser och forskarens roll.

Informerat samtycke innebär att man ger ut information till respondenterna om vad syftet med studien är och hur den är upplagd, men också risker och fördelar med att delta i studien. Det innebär även att respondenterna vet om att de deltar frivilligt och får avbryta när de själva vill. Om det finns en risk att undersökningen kommer att framkalla konflikter är det bra att ha ett skriftligt avtal som ett skydd för deltagaren och forskaren. I avtalet anger intervjupersonen sitt informerade samtycke till att delta i studien samt godkänner att forskaren kan använda datamaterialet i framtiden (Kvale & Brinkmann 2014, ss. 107-108).

Konfidentialitet innebär att det inte kommer avslöjas något privat som kan identifiera respondenten i undersökningen, som exempelvis namn eller personuppgifter. Om det finns information som kan identifiera respondenten och det kommer publiceras i studien så måste respondenten ha godkänt det. Det är även viktigt att informera respondenten om vilka som kommer få tillgång till materialet och vad som kommer vara med (Kvale & Brinkmann 2014, s. 109).

Den tredje etiska riktlinjen från Kvale och Brinkmann är konsekvenser. Det handlar om att det är viktigt att forskarna bedömer konsekvenserna av sin undersökning, det gäller både skada som deltagarna kan få lida av och de fördelar som blir av att de deltar i undersökningen. Forskaren har en viktig uppgift att se till att deltagarens skada ska vara så liten som möjligt och bör vara uppmärksamma på att det finns en risk att deltagaren kan bli väldigt öppna och avslöja information som de senare kan ångra (Kvale & Brinkmann 2014, s. 110).

Den sista etiska riktlinjen är forskarens roll och det innebär att rollen och integriteten hos forskaren är avgörande för kvaliteten och hållbarheten i de etiska besluten som tas under studien. Under intervjuerna förstärks betydelsen av forskarens integritet på grund av att det är genom intervjuaren som all kunskap tas emot. Det är viktigt att forskaren publicerar resultaten så rätt och representativt för deras forskningsområde som möjligt (Kvale & Brinkmann 2014, s. 111).

För att försäkra oss om att de etiska riktlinjerna ovan följs har vi genomfört följande åtgärder. Vi skickade ut informationsbrev till våra respondenter som innehöll en presentation om vad syftet med studien är, varför just de är relevanta att ha med och vilka fördelar som finns med att delta. Vi informerade även om att deras deltagande är frivilligt och att de får avbryta när de vill, och garanterade anonymitet då varken namn eller personuppgifter kommer finnas tillgängligt i uppsatsen. Respondenterna fick också information om att de kommer att benämnas som sin verksamhet i studien, och inte som deras privata namn. Vi avslutade informationsbrevet med utrymme för signatur för godkännande, som signerades vid intervjutillfället. De respondenter som intervjuades via Skype fick informationsbrevet skickad via mail, så att de på egen hand kunde signera, scanna in informationsbrevet igen för att maila det tillbaka till oss.

Antalet personer som arbetar med evenemangssäkerhet inom Stockholm stad är inte särskilt stort, vilket gör att risken för att identifiera respondenten ökar. Alternativt att de kan identifiera varandra. Detta är en konsekvens som vi har fått tagit i stor beaktelse. Därför var vi tydliga i vår information till respondenterna om att de i studien kommer benämnas utifrån respektive verksamhet, men det kan inte vara någon garanti att respondenterna inte vet om eller kan ana vem de övriga respondenterna är. Detta har vi fått överväga med de fördelar som finns med att studien genomförs. Alla respondenter har fått ta del av syftet med studien och kan utifrån det ta ställning till om de trots risken att bli identifierad vill delta. Resultatet av studien kan komma att göra framtida arbete med evenemangssäkerhet mycket bättre om de väljer att delta och dela med sig av sina åsikter.

4.8 Reliabilitet och validitet

Reliabilitet betyder att intervjufrågorna som användes i undersökningen rör måttens och mätningarnas trovärdighet och följdriktighet, det vill säga tillförlitligheten i en mätning. Detta innebär att resultatet i undersökningen ska bli detsamma om undersökningen görs igen på samma sätt men vid en annan tidpunkt (Bryman 2008, s. 161). Den berör även hur forskaren förändrar svaren från respondenten, det vill säga att svaren inte stämmer överens med det faktiskt givna svaret (Kvale & Brinkmann 2009, s. 263). Detta anser vi är lättare att applicera på en kvantitativ studie, men vi har ändå valt att ta detta i hänsyn i vår kvalitativa studie.

För att studien ska få en hög reliabilitet är intervjuguiden konstruerad för att få tydliga svar. Det gör att vi inte tolkar svaren på fel sätt och minskar risken för missförstånd som gör att studien inte blir trovärdig. Det är också en anledning till varför vi valt att ha en semistrukturerad intervjuguide, den ger oss möjlighet att förtydliga eller ställa ytterligare frågor om vi upplever att det behövs. För att stärka reliabilitet och minska risken för feltolkningar av svaren valde vi att spela in alla intervjuer, vilket gör att vi kan lyssna på svaren flera gånger.

Problematiken med reliabiliteten i studien är att svaren från respondenterna kan se annorlunda ut vid nästa tillfälle. En orsak kan vara att säkerheten på evenemang kan utvecklas med tiden vilket kan göra att verksamheterna ändrar uppfattning om det.

Dessutom är studien som ovan nämnt i en hermeneutisk inriktning vilket gör att förståelse och tolkning är centralt och alltså kan förändras.

Validitet betyder att studien undersöker det som är syftet med studien. Mer specifikt är att intervjufrågorna överensstämmer med den frågeställning som studien har och därför är det viktigt att intervjufrågorna inte handlar om något annat som inte har med undersökningen att göra (Kvale & Brinkmann 2009, s. 264). Validitet kan så gott som översättas till giltighet i ett yttrande och inom samhällsvetenskaplig forskning innebär det alltså en giltighet i den studie som genomförs. Det handlar om ifall metoden som används i studien ska undersöka det som den påstår att den ska undersöka (Kvale & Brinkmann 2014, s. 296). I vårt fall handlar det om intervju metoden och undersökningsfrågor ger ett resultat som handlar om aktörernas förståelse för evenemangssäkerhet.

För att studien ska ha en så hög validitet som möjligt har vi formulerat intervjuguiden så att de svarar på våra frågeställningar. Vi har konstruerat intervjuguiden efter frågor som ska ge svar på hur aktörerna förstår evenemangssäkerhet, vad de anser behöver förbättras och vilka risker de anser finns inom området för att fånga syftet med studien. Fokus har varit på att göra en så stark koppling som möjligt mellan studiens syfte och frågeställningar till intervjufrågorna.

4.9 Metoddiskussion

I genomförandet av denna studie har vi utgått ifrån en semistrukturerad intervju metod inom den kvalitativa inriktningen. Detta ansåg vi var en bra och väl fungerande metod då den gav oss en djupgående beskrivning av våra aktörers förståelse av evenemang och den problematik de ser runt det. Vi anser att en kvantitativ inriktning inte hade bidragit till en lika djup förståelse. Att svara till exempel "mycket bra, bra, vet ej, mindre bra, mycket dåligt" känns inte som ett bra sätt att diskutera frågor som handlar om förståelse av något fenomen på när vi vill få en mer utförlig beskrivning. Vi tror att det kan vara svårt för respondenten att skatta svarsalternativen på ett realistiskt sätt när det handlar om upplevelser och åsikter om något. Det kan också bli missförstånd i tolkningen och personen kanske vill förklara hur eller varför något fungerar bra eller dåligt.

Angående våra tre Skype-intervjuer upplevde vi inte någon större skillnad mellan tillvägagångssätten då vi kände att vi fick samma känsla som ett fysiskt möte eftersom vi såg deras reaktioner och uttryck via skärmbilden lika bra som vi gjorde fysiskt. Vid användning av Skype kan det uppkomma störningar med ljudet som gör att man missar viktig information och detaljer som respondenterna tar upp, men det var en risk som vi fick ta för att kunna genomföra denna studie. Det var ytterst få ljudstörningar vid våra intervjutillfällen, men det var inte något som störde så mycket att vi inte kunde uppfatta vad respondenten sa.

5 Resultat och analys

Resultatet och analysen kommer att presenteras utifrån en tematisk analys där vi valt att strukturera upp resultatet i olika teman. Huvudtemat är förståelse för evenemangssäkerhet som benar ut i olika ämnen. Dessa har vi valt att fördela utifrån våra frågeställningars innebörd. Utifrån resultatet kommer en djupgående analys att genomföras.

5.1 Förståelse för evenemangssäkerhet

Något av det första som nämns i den tidigare forskningen är komplexiteten och problematiken med att organisera säkerheten för ett evenemang, och orsakerna till varför visade sig vara i samma spår som det aktörerna beskrivit. Den tidigare forskningen säger att planeringen är viktig mellan olika experter för att säkerställa ett säkert evenemang och att organiseringen av detta är komplext (Singh 2007, s. 73; Mykletun 2011, s. 342-343). Detta är de också det våra aktörer har lagt mycket vikt på. Den mest självklara uppfattningen av evenemang och evenemangssäkerhet är att det är ett otroligt komplext område, varje aktör ställer sig frågan vad som egentligen är ett evenemang och hur man bör arbeta med de olika sorters evenemang som finns.

Alltså man får ju ändra sig, man vet aldrig hur det ska bli liksom (Tillståndsenheten).

Veta vilka regler som gäller och hur jag ska agera och vad gäller just här?
(Tillståndsenheten).

Det beror lite på storleken på evenemanget kan man säga, små evenemang kanske bara behöver några veckors förberedelser eller någon månads förberedelser medan andra evenemang, jättestora evenemang där man kanske behöver ett halvår eller mer för att gå igenom allt det där (Evenemangssäkerhetskonsulten).

Det är större folksamlingar med olika problembilder runt där men jag vet inte hur jag ska begränsa mig. Det är ju ganska stort område på evenemangssäkerhet (Räddningstjänsten).

Aktörerna beskriver också evenemangssäkerheten som väldigt skör, då inga ramverk eller liknande finns för att säkerställa kompetenser. Säkerheten beskrivs därför som väldigt individbaserad på det sätt att vissa individer inom verksamheter har mycket kunskap, medan andra kanske inte har någon kunskap alls. Det finns olika erfarenheter hos individer och oftast agerar man utifrån sin erfarenhet. Aktörerna säger att när det har fungerat bra att arbeta med evenemangssäkerhet så är orsaken många gånger att de har arbetat med individer som har erfarenhet av området sen tidigare.

Den är även skör på det vis att det inte krävs särskilt mycket för att något ska hända, och att det i många fall har berott på tur att det inte har hänt något.

Om man får tag i polis A så kanske han är jättebra, kan jättemycket om det här, jättemycket erfarenhet. Nästa gång är det polis B som ska jobba med det här och han kan nästan ingenting. [...] Det beror inte på att man samverkar med polisen eller inte utan det beror på vilken individuell polis det är (Tillståndsenheten).

Evenemang känns väldigt skört, det är så personberoende (Trafikkontoret).

5.2 Risker med evenemangssäkerhet

Det resultat vi har fått fram har visat att det finns två olika kategorier av risker vid evenemang. Aktörerna har beskrivit problematik med risker som de ser vid själva evenemanget, men också en problematik i arbetet med evenemangssäkerheten. För att

lättast redogöra för aktörernas uppfattning av risker med evenemangssäkerhet har vi valt att fördela riskerna. Första rubriken beskrivs risker som identifieras vid ett evenemang, den andra rubriken tar upp de risker som identifieras med arbetet som genomförs för evenemangssäkerhet.

5.2.1 Risker med evenemang

Risker som aktörerna ser med evenemang visade sig vara ganska många, däremot går de många gånger hand i hand med varandras problematik.

Evenemang är komplext, det är något som alla aktörer är överens om är ett problem. Alla aktörer nämner komplexiteten med evenemang vid många tillfällen. Det som berörs inom komplexiteten är vart evenemanget ligger, hur stor yta det ligger på, vilka som kommer, hur många det kommer, hur besökarna som kommer betar sig och vilket sorts evenemang det är.

Ett evenemang kan vara så himla litet och det kan vara hur stort som helst. Vad är ett evenemang? Det är sådana där gränsdragningar som vi brottas lite med (Trafikkontoret).

En problematik som alla aktörer förutom tillståndsenheten tar upp är ett stort antal människor på samma plats, det är något aktörerna nämner vid flertalet tillfällen. Denna risk utvecklas även till olika former. Exempel är att man inte vet hur många människor som kommer om det är öppna evenemang, eller vilken sorts publik det är som kommer. Det tas upp skillnader i olika musikgenrer eller publiken på sportevenemang.

Osäkerheten som aktörerna visar när de beskriver problematiken med ett stort antal människor på samma plats kan vi koppla till Slovics teori om risken är känd eller okänd, där en okänd risk upplevs som katastrofal (Slovic 2000, ss. 224-225). Eftersom riskerna med antalet människor nämns ofta och i olika valörer tolkar vi det som att det är en okontrollerad och okänd risk aktörerna upplever. De beskriver dessutom

denna risk som stor. Eftersom många människor skulle bli drabbade om något händer i en sådan situation kan vi också se den katastrofala egenskapen.

Risken är ju liksom stora stora mängden människor som är liksom samlade på liten plats, om det händer någonting så blir det stort skadefall eller om det nu liksom genomför ett terrorattentat på en arena eller så, så får du ett jättestort skadefall (Sjukvården).

“Vad händer när såhär mycket människor kommer till den här platsen?”. Utan då får du ett högt tryck, eller du får hög densitet, och folk skadar sig eller blir rädda. I många fall tänker man inte på slutanvändaren, alltså publiken, utan man bara, man tänker på, hur ska man få till det här, vart ska de stå, vart ska publiken stå men man tänker inte på, vad gör vi, hur gör vi om det kommer för många människor?
(Evenemangssäkerhetskonsulten).

Räddningstjänsten oroar sig för utrymningsvägar, framkomsten för deras fordon och brandfarliga varor. Sjukvården ser risker i hur stort skadefall det kan bli, risker för nedtrampning och slagsmål. Tillståndsenheten är istället mycket mer inriktad på alkoholrelaterade problem. Exempel på problem är hur fort gästerna dricker, hur mycket gästerna dricker, om flaskor används som tillhyggen och om personalen på serveringsområden har tillräcklig kunskap i dessa frågor.

Evenemangssäkerhetskonsulten lyfter problematiken med hanteringen av stora folkmassor i begreppet crowd management, och menar att risker som brand och brottslighet i många fall hanteras på ett bra sätt eftersom det finns myndigheter som är inriktade på just dessa frågor. Däremot finns det ingen myndighet som arrangerer eller evenemangssäkerhetschefer kan vända sig till för att få hjälp med publikrelaterade frågor som flöden av människor.

En risk som tas upp av fler men framförallt av trafikkontoret är att utvecklingen av evenemang blir större och att det inte kommer hålla på lång sikt. Antalet evenemang ökar, det blir fler personer som besöker dem och det ska hela tiden utvecklas till en nyare och häftigare upplevelse för gästen.

Hela tiden ökar upplevelsen och ska vara något extraordinärt i allt nu förtiden. Det är en risk, det blir ohållbart på sikt. Nån gång måste vi ju säga att stan inte klarar av mer liksom, jag tror vi är nära den bristningsgränsen faktiskt (Trafikkontoret).

Polisen är en aktör som ser flest risker och nämner allt från väder, alkohol, placering av evenemanget, drönare, okunskap och infrastrukturell påverkan. Polisens riskbild är bred och berör så gott som alla de risker som övriga aktörer påpekat.

[...] Hur man bygger ett område, hur man bygger scener, hur man bygger nödutgångar, hur man bygger entréer. Det finns jättestora risker med klämrisker, att vi inte lyckas med utrymningar och såna grejer. [...] Målgruppen som vi tar dit till evenemanget. Är det här en bra publik? Är det en publik som kommer kraftfullt berusade till evenemanget? Är det här en publik som är våldsbejakande, alltså som tycker om att slåss, liksom köra sådana saker. Det påverkar jättemycket hur man väljer att liksom jobba. Vad tolererar man ifrån scenen? (Polisen).

Varje aktör visar här att en del av deras uppfattning av risker skiljer sig från varandra. Vi kan koppla det till Tulloch och Luptons teori om att uppfattningen av risker så gott som alltid beror på de sociala och kulturella ramarna som individen befinner sig i, alltså att uppfattningen är socialt konstruerad (2003, s. 12). De säger även att medlemskapet i ett kulturellt eller socialt sammanhang spelar en stor roll för att skapa en förståelse av en risk (Tulloch & Lupton 2003, s. 8). Kopplingen gör vi då varje aktör gör sin uppfattning om risker beroende på vilken yrkesroll de besitter i sin verksamhet. Alltså att den kultur eller de sociala ramar som finns inom varje verksamhet formar respondenternas riskuppfattning. Slovics nämner också omgivningen och den kulturella aspekten som en orsak till hur man uppfattar risker. Kulturen vi befinner oss i gör att vi uppfattar risker på olika sätt på grund av att individerna har skapat en gemensam syn om dem (Slovic 2010, s. 196).

Vi kan även förklara aktörernas skillnader i förståelsen om evenemangssäkerhet mellan varandra genom Weicks element om identitet som förklarar att individers identiteter formas efter vad som sker i omgivningen samtidigt som omgivningen formar individers identitet (Weick 1995, s. 23). Han beskriver att beroende på hur en

individ uppfattar sig själv, får den en uppfattning om vad som händer i omgivningen (Weick 1995, s. 20) vilket kan vara ytterligare en förklaring till att aktörerna i respektive yrkesroll identifierar olika risker. På grund av den identitet varje aktör ser sig själv i, i vårt fall respektive yrkesroll, uppfattas omgivningen olika, i vårt fall fenomenet evenemang. Olika uppfattningar av evenemang kan i sin tur leda till olika identifikationer av risker.

5.2.2 Risker i arbetet med evenemangssäkerhet

Komplexitet

Alltså egentligen så är ju evenemangssäkerhet som vilken annan säkerhet som helst, men helt annorlunda (Evenemangssäkerhetskonsulten).

Även arbetet med evenemangssäkerhet uppfattas som komplext. Hur man väljer att arbeta med säkerheten beror på vilket evenemang det är och därför tycker många aktörer att det svårt att ge specifika svar på vissa frågor. Många svar har helt enkelt börjat med frasen "det beror på".

Acceptansen av olika risker kan vara en förklarande aspekt till varför det genomförs evenemang trots denna komplexitet. Acceptansen av risker har ofta en vinst eller förlust som huvudsaklig orsak, där gränsdragningen sker mellan vinsten eller förlusten på om en konsekvens skulle uppstå (Slovic 2010, s. 122). Vår tolkning är att evenemang fortsätter att arrangeras för att komplexiteten accepteras, alltså accepteras risken. Trots dessa svårigheter kan vinsten i att hålla dessa vara den förklarande anledningen till varför.

En stor problematik som ingår i den komplexa frågan kring evenemang är hur aktörerna ska fördela sina resurser. Sjukvård och räddningstjänst betonar vikten av att veta vilken omfattning ett evenemang har och utifrån det avgöra vilka resurser som behövs. Olika evenemang kräver olika resurser.

Vi kanske kallar in en stab eller vi kanske har en stab i beredskap, vi kanske har en extra ledningsbil, vi kanske har dykare [...] eller ser till att våran svävare eller båtar är på vissa platser beroende på. (Räddningstjänsten).

Beroende på evenemang, vi kan ha en extra tjänsteman i beredskap, just som hanterar själva händelsen, vi kan ha en samverkansperson som sitter i, till exempel tillsammans med polisen. Och när det gäller prehospitla verksamheten förstärker vi oftast med en extra ledningsresurs, alltså vi har ju vissa utsedda ledningsresurser alltså bland våra ambulanser (Sjukvården).

Trafikkontoret påpekar mycket om resursbrister och nämner personalbrist hos polisen, det blir fler evenemang och färre poliser. Detta leder ofta till att obildade och oerfarna individer gör ett arbete som det egentligen behövs en polis för. En övergripande åsikt som aktörerna uttryckt sig om är att resurser inom evenemangssäkerhet är fåtalig. Här kan vi återigen dra en parallell till acceptans som är en av Slovic aspekter som förklarar att man accepterar vissa risker. Orsaken är ofta om vinsten är högre än förlusten (Slovic 2000, s. 122). Trafikkontoret uttrycker att de vid vissa evenemang får acceptera att det inte alltid finns tillräckligt med resurser som de egentligen behöver. Prioriteringen av resurser får alla aktörer handskas med och hamnar då i ett dilemma om vilken risk de är beredda att acceptera när resurserna inte räcker till.

En risk är då att det blir fler och fler evenemang och mindre och mindre poliser vid evenemang (Trafikkontoret).

Polisen lyfter alkoholfrågan då den förändrar resurserna extremt, både i antalet vakter samt organisationsmässigt. Hen påpekar även att om evenemanget inte planeras i tid behövs det också mycket mer resurser. Det beror på att de inte vet hur evenemanget är uppbyggt, planerat och inte har några definierade risker sen innan. Budgeten för ett evenemang är också en resurs som vissa aktörer påpekar som bristfällig och nämner att det oftast är säkerheten som kommer i kläm. Ett exempel på

det är att arrangören inte bara bör välja den säkerhetsansvarige som är billigast, som beskrivs närmare nedan.

Budgeten för säkerheten blir låg och då får man massa följdproblem som kommer påverka folk som inte kommer in för flödena är felaktiga eller kontrollen tar för lång tid på en plats eller ordningsläget blir för dåligt (Polisen).

Även tillståndsenheten påpekar resursfrågan om vilka resurser som behövs för vissa tillstånd.

Ska de ha 10, 20, 30, 40 ordningsvakter och från våran sida har vi ibland en diskussion om "hur bemannar ni med personalen?", "hur mycket entrevårdar har ni?", "hur många enheter säljer ni?" (Tillståndsenheten).

Ett riktat förslag till att lösa problematiken med resursfrågan inom polisen som är ett utvecklingsområde. Det kom från trafikkontoret som önskade möjligheten för poliser att arbeta frivilligt på evenemang, fortfarande i sin polisiära roll utan att det påverkar polismyndighetens budget. Idén är att arrangören ska stå för kostnaden. Det är ett väl fungerande koncept i England och hade enligt hen varit en bra lösning på många resurskrävande problem.

Evenemangssäkerhetskonsulten beskriver problematiken med att det inte finns några ramverk genom att påpeka att valet av säkerhetsansvarig kan gå till hur som helst, du kan till och med fråga en person du möter på gatan.

"Hej vill du vara säkerhetschef?" så säger de "ja" och så är de det (Evenemangssäkerhetskonsulten).

Jaa, vilka risker ser jag med evenemangssäkerhet? eeh ja, jag kommer ju tillbaka till det här med kompetens. kompetensproblematiken för att idag har du inga kompetensmarkörer. Det finns liksom inget certifikat eller licens eller legitimation som du kan ha, utan säkerhetschefen för malmöfestivalen eller brävallafestivalen, det kan va vem som helst på stan (Evenemangssäkerhetskonsulten).

Evenemangssäkerhetskonsulten tar upp ett exempel om gravstenslagstiftning där hen lyfter upp oron över att Sverige kommer till ett läge där någon behöver dö innan en ordentlig utveckling kommer ske. Syftet med att inte hamna i en gravstenslagstiftning är att vi inte ska behöva uppleva en hemsk erfarenhet av en olycka innan vi faktiskt agerar.

Samverkan

Samverkan är en förutsättning för att evenemangssäkerheten ska fungera väl. Många aktörer vill ha en gemensam planering i tid och att det ska finnas tydlighet i vem som är ansvarig för vad och när ansvaret övergår till någon annan. I allmänhet tycker aktörerna att det fungerar bra med samverkan men att det kan förbättras. Att tydliggöra fenomenet i samverkan med varandra kan vi koppla till Weicks meningsskapande. Meningsskapande handlar om att placera fenomenet i ett ramverk, lindra överraskningar och till slut få en gemensam förståelse av fenomenet (Weick 1995, s. 6). Vi tolkar att det är detta meningsskapande av evenemangssäkerhet som våra aktörer strävar emot. Vi kan se det som en riskhantering med hjälp av Slovics teori om okända risker. Okända risker definieras som svåra att identifiera och risker som man har lite kunskap om (Slovic 2000, s. 226), vilket meningsskapandet skulle kunna eliminera. För att tydliggöra detta menar vi att meningsskapande skapar förståelse för ett fenomen, vilket gör att fenomenet inte längre upplevs som okänt och man ökar kunskapen om det. Detta är i sin tur egenskaper som gör att vi inte upplever något lika riskfyllt.

De flesta aktörer lyfter arrangörens ansvar i att samverkan ska fungera och att det är individberoende. Ifall samverkan fungerar så är det beroende på vilka aktörer som är inblandade och vilken arrangör det är.

För oss är det viktigt att ha ett helhetsgrepp så att det blir en trygg och säker, tryggt och säkert evenemang (Tillståndsenheten).

Så att en gemensam planering, det är jätteviktigt, och det är svårt för oss och genom omvärldsbevakning hitta alla de här och bjuda in oss själva till. Så vi vill ju gärna att arrangören ska bjuda in oss och säga att "nu tänker vi göra det här, har du möjlighet att vara med på det här?" "Ja, de vill vi gärna vara med på" (Räddningstjänsten).

Frågan om ansvar nämns även som en problematik under temat arrangör, där det handlar om bristen av kunskap hos arrangören angående vilket ansvar respektive aktör faktiskt bär. Tydligheten i ansvarsfrågan verkar vara ett återkommande problem då även vår tidigare forskning nämner det. Ett exempel på en båtolucky beskriver händelseförloppet och hur ansvaret hoppade från den ena till den andra under tidens gång. Det blev inte bara svårare att hantera olyckan på ett bra sätt och det bidrog även till nya risker för gästerna på berört evenemang (Mykletun 2011, ss. 352-353).

Ju längre tid man har på sig desto mer samspelt man är i alla aktörer som är med, desto bättre lösningar kan man hitta (Polisen).

Arrangör

Samtliga aktörer uttrycker ofta att varje arrangör skiljer sig åt inför varje evenemang, om arrangören är professionell och erfaren spelar roll i hur arbetet fungerar vid evenemanget. De tycker att arrangören måste veta vad deras ansvar är inom säkerhet och de tycker ofta att de får berätta för arrangören vad som är respektives ansvar. Aktörerna ser bristen på kunskap hos arrangörerna som en risk, vilket är en aspekt som Slovic nämner som en bidragande faktor till uppfattningen av risker. Tidigare erfarenheter och den kunskap någon har om ett fenomen är avgörande för vår riskuppfattning om det (Slovic 2010, s. 246). Problematiken ligger i att arrangörer med mindre erfarenhet i branschen ses som oroväckande.

Vi kan även väva in Tulloch och Luptons åsikter om att uppfattningen om risker ständigt är i en utveckling, vilket leder till att frågan om vem som har kontroll över risken eller vem som står som ansvarig för den ständigt diskuteras (2010, s. 1).

Vi kan dra en parallell där den ständiga utvecklingen som Tulloch och Lupton beskriver är den variation på arrangör och evenemang som aktörerna beskriver.

Variationen gör att aktörerna ser det som en risk och upplever som att de inte har kontroll över det.

Större arrangörerna är ute i god tid och det är återkommande, de är så inarbetade, de är så proffsiga så där är inget problem utan det svåra är ju kanske det här tillfälliga arrangörerna och kanske allra sämst är ju dem här facebookupproren som inte tar något som helst ansvar (Räddningstjänsten).

Vi har jättebra samverkan med polis och räddningstjänst men sen kan det ju variera beroende på vad det är för arrangör (Sjukvården).

Tillståndsenheten anser att det finns en problematik att arrangören inte förstår storleken på sitt evenemang och hur svårt det är att ha koll på så många människor. Arrangören måste förstå vilka beslut den tar genom att släppa in en viss typ av gäster och vilken bemanning som behövs på respektive evenemang. De säger även att arrangören behöver förstå att de måste ha en bra intern organisation och en bra kommunikation med alla under hela processen.

[...] Sen så brukar det räcka med tre frågor från mig så säger de att de ska återkomma och sen återkommer de aldrig (Polis).

Vi kan koppla samman den övergripande kompetensproblematik som aktörerna beskriver med Slovics teori om att risker upplevs olika beroende på om de är okända och katastrofala, alltså är detta risker som vi inte har kontroll över. Det kan också innebära nya risker, som på grund av att de är nya inte upplevs som kontrollerade risker (Slovic 2000, ss. 224-226). Eftersom det vi inte har någon erfarenhet eller kunskap om blir nya risker och risker som vi upplever att vi inte har kontroll över. Aktörerna påpekar att vissa individer har den kompetens som behövs och då fungerar oftast evenemangssäkerhetsarbetet bra, men när det handlar om oerfarna eller obildade individer kan det uppstå problem.

Vi kan såklart också lyfta Slovics aspekt om tidigare erfarenheter. Eftersom tidigare erfarenhet och kunskap inom ett område påverkar hur individen uppfattar risker (Slovic 2010, s. 246) kan det vara en förklaring till att våra aktörer ser olika sorters

risker med evenemangen men också att de lyfter upp kompetens som ett problem. Alltså när kompetens och tidigare erfarenhet saknas så upplevs ett fenomen som mer riskfyllt.

5.3 Utvecklingsområden

Utvecklingsområden innefattar det som aktörerna tagit upp som i dagens arbete som kan förbättras.

Det kan vara en bättre dialog och avstämning innan, det kan nästan alltid bli bättre (Tillståndsenheten).

De flesta aktörer påpekar att samverkan och kommunikationen mellan aktörer, samt arrangör, oftast fungerar bra men kan bli bättre. Dock har de inte särskilt mycket förslag på hur det kan förbättras. Polis, räddningstjänst, tillståndsenheten och evenemangssäkerhetskonsulten är de aktörer som främst trycker på att planering och samverkan bör starta i god tid innan evenemanget. Detta för att alla ska ha en chans till en bra avstämning innan evenemanget börjar, få en bra grundplanering och ha tid att identifiera risker.

Planeringar är A och O för att beta bort eller arbeta bort risker (Polisen).

Utöver tid ses utbildning för personal inom evenemang som ett steg som behövs för att komma vidare framåt. Evenemangssäkerhetskonsulten och polisen anser att lägsta nivån på evenemangssäkerhet behöver höjas för att få en allmän förståelse om fenomenet hos olika myndigheter. Det gör att arrangören inte behöver arbeta med personer som inte har någon kunskap alls. Individer behöver förstå skillnaden mellan att arbeta på evenemang jämfört med någon annanstans. Utbildning är en faktor som tillståndsenheten tycker är viktig på grund av att det inte alltid är tydligt om personalen som jobbar operativt fått den utbildning som de behöver för att vara ordningsvakt, serveringspersonal eller liknande.

Det finns individer inom alla myndigheter som är jätteduktiga, men det är individer, du har ingen central myndighetskompetens där du har en minsta nivå (Evenemangssäkerhetskonsulten).

Evenemangssäkerhetskonsulten anser att arrangören bör anlita en säkerhetsansvarig och anställa den när all annan planering för evenemanget börjar. Arrangörer bör inte heller göra sitt val av säkerhetsansvarig efter vilken person som är billigast, utan det bör finnas gott incitament till att arbeta med säkerhet. Ett ramverk för den kompetens som den säkerhetsansvarige har underlättar för arrangören.

Polisen och evenemangssäkerhetskonsulten säger att det behövs ett ramverk eller certifiering inom branschen i allmänhet. Idag finns det ingenting som kan styrka en individs kompetens och det finns inget som sätter kravet för vilken kunskap de behöver för att jobba med ett visst evenemang. En certifiering skulle också kunna användas som ett verktyg för hur arbetet med evenemangssäkerhet ska gå till, som det finns inom många andra yrken. Denna form av stöd är det som framförallt diskuteras i vår tidigare forskning, där studierna har gått ut på att hitta olika hjälpmedel för att samla kunskap och viktiga aktörer på samma ställe för att göra arbetet med evenemangssäkerhet mindre komplext. Studierna visade att dessa hjälpmedel var ett vinnande koncept (Singh 2007, s. 73; Mykletun 2011, s. 354). Det ramverk som våra aktörer pratar om hoppas de kan bidra med liknande effekt.

Evenemangssäkerhetskonsulten och tillståndsenheten lyfter att det, trots motgångar, finns ett stycke individer som aktivt arbetar för att upprätthålla god evenemangssäkerhet och som vill väl, lyssnar och gör sitt bästa för att få ett bra arbete med evenemangssäkerheten. Aktörerna upplevs vara överens om att Stockholm stad har ett gott kontaktnät med villiga och kunniga personer, som gör att arbetet med evenemangssäkerhet fungerar på ett bra sätt.

5.4 Slutsats

Alla teman som uppkommit under våra intervjuer är centrala problembilder som aktörerna får handskas med. Alltså kan dessa teman beskrivas som ofta förekommande och lättare att känna igen, som Slovic beskriver är en faktor till

uppfattningen av vissa risker (Slovic 2010, s. 106). Vår tolkning av all data är att dessa risker är risker som aktörerna ofta stöter på. Det visade sig att en del risker skilde sig åt mellan aktörerna och den variation av risker tror vi kan förklaras genom att varje yrkesroll stöter på vissa risker i olika stor omfattning i sina verksamheter, och har då lättare för att känna igen dem. Detta går ihop med vårt element identitet från meningsskapande i organisationer, som beskriver hur interaktionen med andra individer i sin omgivning formar uppfattningen av vad som finns i omgivning (Weick 1995, s. 20). Vi tolkar det som att aktörerna i denna studie har sin egen uppfattning om sig själva utifrån sin yrkesroll, som gör att de uppfattar olika risker. Slutsatsen av vårt resultat är området evenemangssäkerhet är komplext och att det finns mycket utvecklingsområden. Detta är vad vår diskussion i huvudsak kommer att handla om.

6 Diskussion

I detta avsnitt tar vi upp våra reflektioner och tankar kring det resultat vi fått fram. Vi kommer att försöka ge svar på de frågeställningar vi har, diskutera tidigare forskning och även framtida studier. Valet av metod och vad vi hade kunnat göra annorlunda är också något vi kommer att redogöra för.

Syftet med studien är att få en nulägesbild över hur aktörer som är inblandade vid evenemang förstår säkerheten på dem. Vi vill öka kunskapen om aktörernas förståelse av evenemangssäkerhet, samt lyfta fram utvecklingsbehov inom området med målet att skapa tryggare och säkrare evenemang i framtiden. Syftet är också att identifiera risker som aktörer anser finns med evenemang och evenemangssäkerhet. Vi har utgått ifrån följande frågeställningar:

Hur förstår aktörer som involveras i evenemang området evenemangssäkerhet utifrån deras organisatoriska tillhörighet och yrkesroll?

Vilka risker anses vara återkommande och centrala inom evenemangssäkerhet från olika aktörers perspektiv?

- *Vilka utvecklingsbehov inom säkerhetsarbetet lyfts fram av aktörerna som kan minska riskerna?*

Frågeställningarna har gett oss ett resultat som innefattade några olika problemområden. Aktörerna har beskrivit problem som varit både lika och olika varandra. Förståelsen för evenemangssäkerhet har från alla parter varit komplext. Exempel på det är att ansvarsfrågan många gånger är otydlig och att det finns väldigt många olika evenemang med olika förutsättningar. Evenemangssäkerheten anses också vara skör på grund av att det inte finns några ramverk som styr den, och att resurser och kompetens är sällsynt på området.

Eftersom det inte finns någon tydlighet eller struktur inom den här branschen så tror vi att det är ganska logiskt att det förstås som ett komplext område. Alla problembilder som finns vid ett evenemang enligt våra aktörer är alla komplexa inom sitt eget område, vilket skapar en otrolig övergripande komplexitet. Resurserna är få och kompetensen varierar mellan dem hela tiden, målgruppen och antalet besökare som kommer till ett evenemang är ofta oklart. Alla dessa faktorer varierar beroende på vilken typ av evenemang det är. Det här är bara ett litet urval av det aktörerna har tagit upp men det visar tydligt hur komplext det är.

Riskerna med evenemangssäkerhet har aktörerna identifierat utifrån sina verksamheter och speglar därför förståelsen de har för den. Vissa risker har varit lika och andra olika, och det har berott på att de förstår evenemangssäkerhet på olika sätt utifrån respektive yrkesroll.

Återkommande risker inom området är i stora drag de ämnen vi valt delat upp resultatet i. Aktörerna tar upp samverkan som en central del i hela arbetet och fallerar den bidrar det till en stor mängd risker. Variationen på arrangören ses också som en återkommande risk. Arrangören är inte alltid densamma vilket gör att alla arbetar på olika sätt och har olika förutsättningar, arrangören är också den som bär huvudansvaret för att samverkan sker. Aktörerna påpekade problematik med oerfarna arrangörer och att de inte alltid tar det ansvaret som de borde göra. En orsak

till att arrangören ses som ett så pass stort problem kan vara att de har ett eget syfte med evenemang och inte har samma målsättning. Den här tolkningen gör vi på samma grunder som vår teoretiska analys vi gjort på aktörerna som deltar i vår studie, där vi tolkat utifrån både Slovic och Tulloch och Luptons teori om att de sociala och kulturella faktorerna som finns påverkar hur vi ser på ett fenomen (Slovic 2010, s. 196; Tulloch & Lupton 2003, s. 12). Eftersom vi i denna studie inte har arrangör som en av våra respondenter så kan vi inte argumentera för eller emot dem. Därför tror vi att det skulle vara bra i framtida studier att få med arrangörens perspektiv för att se vad de tror och tycker om det här området. Det kan vara bra att veta om det är arrangören som inte bryr sig, om de inte har kunskap eller inte vet hur de ska skaffa kunskap inom området. Visar det sig att arrangören bara behöver mer kunskap om evenemangssäkerhet och får det på ett eller annat sätt så tror vi att det skulle lösa en del problematik med komplexiteten och även med samverkan. Då hade inte variationen varit lika stor mellan arrangörer och de hade haft en bättre förståelse för varför samverkan är viktig.

Ytterligare en tanke om framtida studier kan vara att genomföra intervjuer med personer inom verksamheter som har mindre erfarenhet av evenemang och evenemangssäkerhet, som en kontrast till denna studie. Detta tror vi kan vara en intressant synvinkel att beakta för att se om mindre erfarna personers förståelse för evenemang skiljer sig från de med mer erfarenhet. Hur och på vilket sätt skulle det skilja sig, om det skiljer sig? Möjligheten finns att det perspektivet kan bidra med en ny uppfattning om fenomenet.

De centrala riskerna som diskuterades är att det saknas resurser inom samtliga områden, allt från operativ verksamhet till ledande organisation. Mycket människor på liten yta och hanteringen av stora folkmassor är två andra. Vi kan kort säga att aktörerna ser både stora, övergripande risker med evenemang, men också risker som ibland är mer vinklad mot respektive verksamhet. Ett exempel är att räddningstjänsten ofta tog upp framkomligheten som ett problem och tillståndsenheten diskuterade problematiken med hur mycket alkohol en besökare dricker. Eftersom de ser risker från sin synvinkel har de kanske inte samma förståelse

för varandras perspektiv. En ökad förståelse för varandras verksamheter och riskuppfattning tror vi kan bidra till en bättre samverkan mellan aktörerna. Det hade ökat förståelsen för varandra och minskat sannolikheten för missförstånd.

Utvecklingsmöjligheterna visade sig i första hand vara att ytterligare förbättra den samverkan och kommunikation som är mellan de inblandade aktörerna. Den ansågs idag fungera bra, men aktörerna var ändå tydliga med att det kunde bli bättre. Eftersom en gemensam bild av evenemanget och en planering som startat i tid gjorde säkerhetsarbetet bättre och lättare. Vi tolkar aktörerna som att de har ett gemensamt mål att försöka minska komplexiteten.

Mer utbildning på området är något som anses vara välbehövligt, och att det behövs ett ramverk att gå efter. Vi ser det som att aktörerna vet om vad det är för problem inom området eftersom de själva tar upp vad som behövs förbättras för att ha en bättre fungerande verksamhet. Det verkar bara vara frågan hur den här utvecklingen ska ske och vem som ska ta på sig det ansvaret för det. Att börja utbilda individer inom evenemangssäkerhet skulle leda till en bredare kompetens på området som automatiskt skulle lösa problematiken med kunniga resurser. Utifrån vårt perspektiv så har inte allmänheten så mycket kunskap om just evenemang och dess säkerhet. Vi tror att fler skulle ha mer intresse att jobba med dessa frågor om de kände till området bättre. Att göra evenemangssäkerhet till en mer synlig och attraktiv bransch kanske kan lösa resursfrågan tack vare att fler får upp ögonen för området och vill utbilda sig inom det.

Att sätta ett tydligt svar på våra frågeställningar visade sig inte vara lika lätt som vi från början hade trott och det kan vi förklara med ordet som är återkommande genom hela studien, det är väldigt komplext. Det finns många olika faktorer som påverkar evenemang och det finns många olika anledningar till varför de är ett problem. Att göra den här studien inom kvalitativ metod anser vi ändå är det bästa sättet att forska på området med. Om vi hade valt att utföra denna studie med kvantitativ inriktning och genomfört en enkätundersökning skulle nog vårt utfall se väldigt annorlunda ut. Den största skillnaden hade varit att respondenterna i mycket mindre mån haft chans

att förklara och beskriva sina åsikter och uppfattning om evenemangssäkerhet. Vi tror att det hade behövts en väldigt lång och utförlig enkät för att täcka syftet med vår studie på grund av att en enkät inte kan gå in på djupet på varje enskild fråga. Enkät som metod hade även hindrat oss från att ställa följdfrågor, vilket vi fick behov av under intervjuerna. Eftersom vi inte studerat området innan kunde det ha gjort att vi missat viktiga aspekter som aktörerna i det här fallet själva presenterade vid intervjutillfällena.

Vår tidigare forskning visade på positiva resultat när de i två olika utlandsstudier hade använt sig utav handböcker och guider för att underlätta arbetet med evenemangssäkerhet. Skulle man med hjälp av verktyg och mer utbildning höja lägstanivån på området hade oron över att kompetens är individbaserat automatiskt försvunnit. Det skulle i sin tur underlätta arbetet för en oerfaren arrangör som oavsett vilken individ den arbetar med fått samma stöd i säkerhetsarbetet inför ett evenemang. Med tanke på den komplexitet och problematik som aktörerna tagit upp tror vi att det är precis vad denna bransch behöver i Sverige, med förutsättningen att alla använder sig utav den. Detta tror vi är på god väg nu med tanke på att vår studie ligger som en grund för den omvärldsbevakning på området som Stockholms stad håller på att genomföra. Ytterligare mål i det projekt som detta kommer att ingå i är att plocka fram ett verktyg åt arrangörer och andra berörda aktörer, som de kan utgå ifrån som ett stöd för att arbeta med evenemangssäkerhet.

Referenslista

Aftonbladet (2015). *Konsertdöden som skakade Roskilde*.

<http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/article21044860.ab> [2017-05-19]

Aftonbladet (2016a). *Ett år har gått sedan terrordåden i Paris*.

<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article23904106.ab> [2017-05-19]

Aftonbladet (2016b). *Påkörd av spårvagn vid Ullevi*.

<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article22945505.ab> [2017-05-19]

Bryman, A. (2008). *Samhällsvetenskapliga metoder uppl 2*. Malmö: Liber AB.

Getz, D. (2008). Event Tourism: Definition, Evolution, and Research - *Tourism Management*, 29(3), ss. 403-28. DOI: 10.1016/j.tourman.2007.07.017.

Kvale, S & Brinkmann, S. (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur AB.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2014). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur AB.

Mykletun, R. (2011). Festival Safety – Lessons Learned from the Stavanger Food Festival (the Gladmatfestival) - *Scandinavian Journal of Hospitality and Tourism*, 11(3), ss. 342-366. DOI: 10.1080/15022250.2011.593363.

Olofsson, A & Öhman, S. (2009). Risker i det moderna samhället, *Samhällsvetenskapliga perspektiv*. Lund: Studentlitteratur AB.

Olseryd, J. (2015). *Alkohol- och drogpåverkan vid misshandel, hot, personrån och sexualbrott*.
https://www.bra.se/download/18.779f51ff14b839896444f1/1424700908919/2015_Kortan_alyk_Alkohol_och_drogp%C3%A5verkan.pdf

SFS 1993:1617. Ordningslag. Stockholm :Justitiedepartementet.

SFS 1982:763. Hälso- och sjukvårdslag. Stockholm: Socialdepartementet.

Singh, N., Racherla, P., & Hu, C. (2007). Knowledge Mapping for Safe Festivals and Events: An Ontological Approach. *Event Management*, 11(1), ss. 71-80. DOI:
<http://dx.doi.org/10.3727/152599508783943264>

Slovic, P. (2000). *The perception of risk*. London: Earthscan.

Slovic, P. (2010). *The feeling of risk, New perspectives on risk perception*. New York: Earthscan.

Stockholms stad (2015). *Om tillståndsenheten*.
<http://foretag.stockholm.se/Tillstand/tillstandsenheten/Kontakta-Tillstandsenheten/Om-tillstandsenheten/> [2017-04-19]

Stockholms stad (2016a). *Kontakt, Trafikkontoret*.
<http://www.stockholm.se/-/Kontakt/Kontakta-oss/?term=216522> [2017-04-19]

Stockholms stad (2016b). *Projektplan för projektet Evenemangssäkerhet Stockholms stad* [internt material]. Stockholm: Stockholms stad.

Säterhed, P., Hansson, M., Strandlund, J., Nilsson, T., Nilsson, D., Locken, M. & Meimermond, A. (2011). *Säkerhetsguide för evenemang*. Publikationsnummer: MSB262 - december 2015. <https://www.msb.se/RibData/Filer/pdf/27991.pdf>

Tulloch, J. & Lupton, D. (2003) Risk and Everyday life, London, Sage.

Weick, K.E. (1995). Sensemaking in organization. Sage publication, London.

Bilagor

Bilaga 1 - Första informationen om oss och förfrågan om att delta i studien.

Bilaga 1.2 - Kompletterande informationsbrev med samtycke och signatur.

Bilaga 2 - Intervjuguide

Bilaga 1

Hej!

Vi är två studenter från Risk- och krishanteringsprogrammet i Östersund och ska i samarbete med Stockholm Stad skriva vår c-uppsats om evenemangssäkerhet under våren. Det är i kontakt med Karin Johannesen som vi nu hör av oss till dig för att du är en intressant person för oss att ha med i studien.

Syftet med studien är att ta reda på hur olika aktörer/myndigheter som blir berörda av att ett evenemang sker, ser på evenemangssäkerhet i allmänhet. Vi vill utifrån intervjuer skapa en nulägesbild på hur de olika aktörerna i fråga ser på fenomenet evenemangssäkerhet, där vi vill lyfta både styrkor och svagheter. Denna nulägesbild ska sedan kunna ligga till en grund för fortsatt arbete inom Stockholm stad med att förbättra evenemangssäkerheten.

Som respondent i vår studie blir du alltså en representant för just din myndighet/verksamhet.

Vi sitter i Östersund som utgångspunkt i vårt arbete, men kommer att resa ned till Stockholm för att genomföra intervjuerna. Därför undrar vi om du har möjlighet att träffa oss vecka 15, förslagsvis 10-12/4 för intervju? Innan påsk och ledigheter drar igång!

Tillfället kommer isåfall ta max en och en halv timme.

Innan intervjutillfället sker så kommer du att få mer detaljerad information i form av ett informationsblad, där vi bland annat kommer ta upp samtyckeskrav med mera.

Har ni några frågor så tveka inte på att kontakta oss.

Tack på förhand!

Hoppfulla hälsningar från en snöigt Östersund

Malin Olsson och Petra Andersson

Bilaga 1.2

KOMPLETTERANDE INFORMATIONSBREV

Hej igen och tack för att ni valt att delta i vår studie!

Här kommer den kompletterande informationen som vi skulle återkomma med. Vi berör informerat samtycke och garanterad anonymitet.

Informerat samtycke innebär att du genom deltagande/signatur ger oss ditt samtycke att medverka i vår studie och har fått information om att ditt deltagande i undersökningen är *helt frivilligt*. Vi kommer vid ert godkännande att spela in intervjun och detta gör vi för att undvika feltolkningar i det svar du ger. Du kan när som helst *avbryta ditt deltagande utan närmare motivering*.

Vi kan även garantera dig *anonymitet*, då ditt namn och personuppgifter inte kommer att finnas tillgängligt för någon annan än oss två, Malin och Petra. Materialet från intervjun kommer enbart att användas i studiens syfte och som underlag för att svara på våra frågeställningar. Efter att studien är framställd kommer allt material att raderas.

Vi kommer att återkoppla till dig när studien är klar så att du får möjlighet att ta del av resultatet.

Namn:

Datum och ort:

Bilaga 2

Formella bakgrundsfrågor:

Namn:

Verksamhet/roll:

Ålder:

Eventuell utbildning:

Kan du kort beskriva ditt arbete i din verksamhet?

Hur länge har du jobbat inom det?

Bakgrundsfrågor:

När du tänker på evenemangssäkerhet, vad är det första du tänker på då?

Hur jobbar din verksamhet med evenemangssäkerhet?

(Tex Hur går planering till? Hur mycket förberedelse gör ni? Innan, under, efter?)

Finns det klara och tydliga processer/rutiner för hur ni arbetar med evenemang?

Finns det vissa kriterier för ett evenemang som gör att din verksamhet måste/bör vara inblandad i arbetet?

- Isåfall vilka och på vilket sätt?

Vad tycker du är viktigt med evenemangssäkerhet? Tycker du att det behöver prioriteras mer?

Upplever du att det är tydligt vilket ansvar ni har när det kommer till evenemang?

Upplever du att samverkan fungerar mellan de olika aktörerna för ett evenemang?

Om inte, vad kan bli bättre?

Risker vid evenemang:

Vilka risker ser du i arbetet med evenemangssäkerhet?

Vilka risker ser du att ni möter vad gäller evenemang? Kan du nämna de tre största problemen/riskerna?

Hur arbetar ni inom er organisation/verksamhet med dessa risker?

Upplever du att det kommit nya risker med evenemangssäkerhet som inte tidigare varit ett problem?

Upplever du att det finns risker med evenemangssäkerhet som är svårare att hantera än andra risker? Vilka?

Ser du några specifika risker som är återkommande inom evenemangssäkerhet?

Ser du någon problematik med den evenemangssäkerhet som bedrivs idag?

- Om ja, kan du beskriva den?

Kan du lyfta fram något som du tycker fungerar dåligt med evenemangssäkerheten?

- Varför fungerar det dåligt?

Möjligheter:

Kan du lyfta fram något som du tycker fungerar bra med evenemangssäkerhet idag?

Och varför det fungerar bra?

Vad anser du behövs för att bedriva bra evenemangssäkerhet? Finns det något speciellt du anser behöver förbättras?

Har du något som du vill tillägga?